

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.
— ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Γὰ τὸς ληστὰδες στέχοι,
γραμμμένοι ὅπως τύχη,**

Ἄλλοίμονον, ἄλλοίμονον καὶ τρεῖς ἄλλοι μεγάλοι !
Τσουληδες ἐξέπρωσαν καὶ σ' τὰ δικά μας μέρη
κι' ἂν ἄλλοτε τῆ γλύττωσε τὸ μαῦρο μου κεφάλι,
θὰ μοῦ τὸ κόψη ὁ ληστής ἐφέτος χέρι χέρι.

Κκαὶς ληστής ἐπλάκωσε
μὲ γκαῖ καὶ μὲ πιστόλι,
καὶ πανικός ἐτσάκωτε
τὸν κόσμον στ' Ἀργαστόλι.

Κι' εἶν ἔας φόβος σ' τὸ νησί μέγας καὶ πολὺς,
ὄμοιος μ' ἐλείπον πῶδρηκε καὶ τοὺς Ἐπιτελεῖς
κι' ἐτρέξανε στὸ Δομοκὸ μὲ τέτοια γληγοράδα,
π' οὔτε δὲν τοὺς ἐπρόφθανε τοῦ Λύγκου ἡ φοράδα.

Ληστής ἐδῶ, ληστής ἐκεῖ, Τσανάκας καὶ Μαργώνης,
π' ἀνατριχιάζεις πρὶν τοὺς δῆς κι' ἂν τοὺς ἰδῆς παγώνεις,
ληστὰδες ἔχουμε κι' ἐδῶ χωρὶς πολλὰς κουβέντες,
κι' ἄλλοίμονον σ' τοὺς μοτχογυροὺς καὶ σ' τοὺς ἀπαλλαγέντες.

Ἄλλοίμονον σ' τὰ σερνικά
τὰ τριφερά καὶ πάμπολα,]
ποῦ συνθῆνε τακτικά
καὶ παίζουνε καράμπολα,
κι' ἔχουνε σ' τὴν κασέλα τους πολλὰς ἑκατοστάδες,
τί διάολο θὰ πάθουνε ἂν τᾶβρουνε ληστὰδες.

Ληστὰδες τριγυρίζουνε, ληστὰδες Τσεκουραῖοι
κι' ἀκούσετέ το Κήντιδες εὐλύγιστοι κι' ὠραῖο
κι' ἐξὼ νὰ μὴ γυρίζετε ἀμέριμνοι σὰν πρῶτα,
γιατὶ θὰ σᾶς ἀρπάξουνε σὰ νᾶσαστε φακότα.

Ληστὰδες τριγυρίζουνε τριγύρω στ' Ἀργαστόλι
κι' ἐπῆρε τὸ πιστόλι,
κάθε σεστὰδας ἄνθρωπος καθὼς καὶ κάθε μάγκας
ὁ δὲ Γερασιμάκης μας ὁ γέρος ὁ Λαυράγκας,
τᾶκουσε κι' ἔλεγε κρυὰ σ' τὸ φίλο του τὸ Στρήκο,
" θὰ βάλλω σ' τὸ μπαστοῦνι μου πέντε κουάρτες στόλο. "

Μᾶς 'φοβέριζε ἡ Πύλη
κι' ἔλεγε πῶς θὰ μᾶς στείλῃ,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΣΤΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ.Σ4.Υ1 φ1.0013

νυχτοκλέφτες 'Αλγερίνους
 αλλά πριν να μ'ας τους στείλῃ,
 ἄρχισαν οἱ ντόπιοι φίλοι
 πρὸ καπάτσι ἀπὸ 'κείνους,
 τὰ ταμπρούρια τους νὰ στήνουν φανερά σ' τὸν κάθε δρόμον,
 πρὸς μεγάλην ἀπορρίαν καὶ κλητήρων κι' ἀστυνόμων.

Πρώτη φορά σ' τὸν τόπο μας σκαρίζει τέτοιο φρούτο
 ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος ποῦ τόφερε καὶ τοῦτο
 καὶ τόρα θ'ἔχουν οἱ φτωχοὶ κι' οἱ μαῦροι θεμιστάδες
 ὀμπροθενέ τους τὸν 'Ετέμ, κι' ὀπίσω τοὺς ληστές!

Γιὰ συλλογίσου, ἀδελφέ, νὰ βγένῃς σ' τὸ σουλάττο,
 νὰ πᾶς νὰ πάρῃς τ' ἄγερο καὶ τῆς νυχτὸς τὸ γιάτσο,
 κι' ἀζάφνου νὰ ζεπεταχθῇ σὰ φάντασμα ἔμπροστά σου,
 ληστής βαρβάτος κι' ἄγιος καὶ νὰ σοῦ λέῃ: "στάσου!",

"Στάσου καυμένη χριστιανέ ποῦ σὰν τσακάλι τρέχεις,
 στάσου νὰ κάμουμ' ἔρευνα πόσες δεκάρες ἔχεις·
 βγάλ' τὰ παπούτσια ποῦ φορεῖς, βγάλ' καὶ τὸ σωβρακό σου
 γιατί δὲν ἔρχονται καλὰ σ' τὸ μπόι τὸ δικό σου."

Μένω γιὰ ὄρες γάσκων-ας ὡς εἶδος παλάσου,
 σκεπτόμενος τί θάκανα καὶ πῶς θὰ περβατοῦσα,
 ἂν ἐσυνέβαινε σ' ἐνὲ αὐτὸ τὸ βρατεβοῦ,
 ναρθῶ μὲ δίχως σῶβρακο καὶ μ' ὄξω τὴν πατοῦσα.

Τὸ βέβαιον, πῶς δύσκολα θάχα νὰ κάμω ροῦχα,
 μὰ γιὰ νὰ μὴ μοῦ βγάλουνε οἱ φίλοι μου τὸ γιοῦχα
 καὶ γιὰ νὰ λείψουνε παιδιῶν καὶ σκύλωνε τρεξίματα,
 ἐπήγενα σ' τὸ Ο Ὑ ρ ο ἄ ρ κι' ἐγύρευ' ἀλλαξίματα.

Ληστέςδες μὲς τὸν τόπο μας; Τί συμφορὰ μεγάλη!
 Μ' ἂν ἐξαίρετης μερινοῦς, ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἄλλοι,
 σ' τῆ θέσι ποῦ μ'ας ἔφερε ὁ Τούρκος καὶ βρισκόμαστε,
 ὅπως μ'ας βλέπει βγένουμε καὶ κλέφτη δὲν φοβώμαστε.

Ληστέςδες βγῆκαν σ' τὰ χωριὰ καὶ κάνουνε κατανάλωσι·
 χωρὶς νὰ συλλογίζοντι ὄργην καὶ στόμα Λάλωση,
 ποῦ τᾶκουσα σ' τὴν Κερκυρα μὲ τὸ Δεδούση τότε,
 κι' ἔτρεμα σὰν σκαντζόχερχς καὶ σὰ βρομμένη κότα.

Ληστέςδες βγῆκαν ἄγριοι κα' ὦ, οἱ ἀραπάδες,
 κι' ἐξεγυμνώσαν λαϊκοὺς κι' ἐλήστεψαν παππάδες,
 καὶ μόον δὲν ἐλήτεψαν ἀκόμη σ' τὰς 'Αθήνας,
 ἐκείνους ποῦν' οἱ αἴτιοι τοῦ αἵχλους καὶ τῆς πείνας.

Γι' αὐτοὺς δὲν βρίζεται ληστής καὶ τιμωρὸς κανένας
 ἀπεναντίας μάλιστα τοὺς σέβεται καθένας,
 γιατί εἶναι πάντα προὔχοντες, αἰτοὶ μεγαλοσιάνοι,
 κι' ἂν ὑποπέσουν σ' ἔγκλημα ὁ νόμος δὲν τοὺς πιάει.

Μεγάλη περιέζωσε τὸν τόπο μας ληστεία·
 τὸ μόνον πρᾶ μὲ δπλαθῆ ποῦ δὲν εἶναι γι' ἀστεία,
 κι' ἂν ὅλος μας ὁ πόλεμος ἦτανε μπουφαρία,
 ἐτούτη θὰ ε σέρια καὶ μπουῦτα ἱστορία.

Ληστέςδες τριγυρίζουνε χωρὶς τὰ χωρατὰ,
 κι' εἰάμην ἀπὸ τὰ προχτὲς τὸ μαῦρο τὸ Μιτᾶ,
 καὶ σέρνει τὴν πιστόλα του τὴν ἀφουσε μ'αζὶ του,
 μὴν κλέφουνε τὸ γαῖλαρο πῶλεϊ σ τὸ μαγαζὶ του.

Ληστέςδες τρέχουν γύρω μας καθὼς τ' ἄγριοκάτσικα
 καὶ πριν προρθᾶσι ὁ 'Ετέμ ναρθῇ νὰ κάμῃ πλιότινα
 ἐτούτοι μὲς τὰ σπύτια μας θὰ μποῦνε ξαποτίσιποτα,
 καὶ γιὰ τοὺς Τούρκους τοὺς φτωχοὺς δὲν θὲ ν' ἀράσουν τίπατα,

"Ἐχομ' ἔναν ἀστυνόμο,
 ποῦνε ἄγιος τὴν ὄψι,
 κι' ἂν ληστής φανῇ σ' ὁ δρόμο
 σὰ βράπνι θὰ τὸν κέψῃ.

Κι' ἂν μὲ βλέπετε κι' ἐμένα
 τὸ κριάρι τὸ κουτὸ,
 μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα
 σ' τὰ στεῖα νὰ περζατῶ,

Εἶναι πῶχω τὴν ἐλπίδα
 πῶς ὁ κλέφτης δὲν ζυγώνει,
 ὅσο βλέπει τὴ λεπίδα
 σ' ἀστυνόμου τὸ λαγγόνι.

"Ἐ μωρὲ ληστή καυμένη, κάλλιψ' νάτκαες σ τὸ δρόμο
 παρὰ νάρτης νάβρης λόγια μὲ τὸ νέον ἀστυνόμο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
 ΖΥΛΛΟΤΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Κι' αν δεν είχα' αστυνόμο φοβερώνε και καπάττο,
πριν άκούη σουρουπώση θάγα θάλλει καδινάτσο,
και δεν θάβγαινα να πάω χωρίς κάμα και κουμπούρι
ούτε ίηα με του Σκούρη.

Ληστιάδες εξεφίτρωσαν σ' την τόση μας γαλήνη,
κι' αν πάη τέτοια είδησις στ' αύτιά του Γαιντιλίνη,
άρουατωμένος σπίτι του θά κάθεται νυχτέρι
και θάχη πυρομαχικά σ' τής τσέπης του Σκουτέρη
κι' άλλίλιονον, μωρές παιδιά σ' έκεινν τὸ λωποδότη,
πού γάη μιὰ σκουβιζιλιὰ από την 'Αφροδίτη.

Ληστιάδες τριγυρίζουνε, κυράδες φυλχθίτε,
γιατι' άλλοιμονον σ' έ.α.ς αν τύχη κι' άρπαχθίτε
κι' άλλη φορά μην έρχεσθε σ' τὸ Μέτελα τὸ βράδυ
να κάετε, σαν έξυπνες, την κόρτε σ' τὸ σκοτάδι.

Γιά φαντάσου ξαφνικό,
συμφω.ά και μαύρο χάλι,
ν' άρπαχτῆ τὸ θηλυκό
με την ψάλα τῆ μεγάλη;

Τὸ χρυσὸ τὸ θηλυκό,
πῶνε ζάχαρας και μέλι,α,
κι' έρη κι' ε.α.ς ξαφνικό,
παλιοχώραρα κι' άμπέλια;

Τ' άκριβὸ τὸ θηλυκό,
πῶγει νοῦ και φαντασία
κι' έγινε κι' άναμικὸ,
ἀπο την εύκισθησία;

Γιά φαντάσου ν' άρπαχτῆ και να πέση σὲ κακούργους,
τὸ κορίτσι τὸ ξαθὸ πῶξε:ρέλλανε δυὸ μούργους,

Τὸ κορίτσι πῶχει νιάτα,
τὸ κορίτσι πῶχει κάλλη,
κι' όταν χάνει την πι νιάτα,
πιάνεται με τὸ τσοκάλι;

Τὸ κορίτσι πῶχει δώσει
σὲ πολλὲς ιδέες γούστο,
τὸ κορίτσι πῶχει γνώσι
και κοιράται με τὸ μπουστό;

Στέλωμαι να παλαβίσω και τὸ έρε μου τὸ χάνω,
όταν πρότορες μαύρες σκέψες αναγκάζομαι να κάνω!

Γιά φαντάσου νάρτη κλέφτης
να μάς κλέψη την κοπέλα,
πού ποτέ του ὁ καθρέφτης
δεν εἶδ' άλλη, έτσι με έλλα;

Τὴν κοπέλα πού τὸ μπρίο,
πῶχει μέσα σ' τῆ. μανίκες
και τὸ βλέμμα της τὸ κρύο,
δίχως μάχες, πέρνει νίκες.

Τὸ χρυσὸ μας τὸ κοπέλι,
π' όταν βγένει με τὰ φρέζ,
κάνει την καρδιά σου μέλι
και τὸ σάλιο σου σα ρτρεζ!

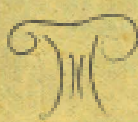
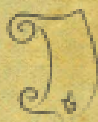
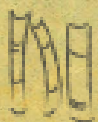
'Αλαργέψτε' ἀπο δῶθε, βρέε κλεφτούδικα παιδιά,
για να μην τρομάζη κάθε μελοκάμωτη καρδιά,
άλαργέψτε' ἀπο δῶθε σύρτε μες τῆ Θεσσαλία
τόρα πῶνν τὰ σάβρια χάμου, να πλουτήστε μ' εύκολία,
σύρτε' κει πῶνν άπερτούρα να γιομίσετε τὸς σάκκουσ,
και μη γένετ' ἐδῶ πέρα, βάσανο σ' άστουφιάκουσ.

'Αλαργέψτε' ἀπο δῶθε πῶνε μίζερο τὸ κέρδος,
φύγετε, να ήσυχάτη κι' ὁ Πετράκης ὁ Λουβέρδος,
π' ὄλη μέρα μ' άπαντένει και μου λέει μες τ' αἰτί,
"δεν μου λες καῦμενε Ιζωριζή, τι κατάρτασ' εἶν αυτῆ;"

'Αλαργέψτε' ἀπο δῶθε, κλέφτες, βρωμετρίμενα ὄντα,
πῶσαστε παλαβομάρας Ντεληγιάννη προίοντα,
φύγετε, πῶξεφυτρώστε μες την τόση μας τῆ ζέστη
κι' έγαλάσετε τὸν ὕπνο του Γιωργάκη του Φορέστη.

Φύγετε και μη χλαῖτε τὸ βε πὸ κάθε κυρίας,
σύρτε ναῦρετε τὰ μέλη το 'Εθνικῆς τῆς εταιρίας,
πῶβαλλ' ἀπο αἶς καμπόσους και ένοχλήσανε τὸν Τοῦρκο,
κι' έρριξε τὸ κράτος ὄλο, για πολλὲς χρονιές σ' τὸ βούρκο.

Σύρτ' άλλου να καζαντήστε μ' άπειλητικήν την χείρα,
πάτρομάζειτ ἐδῶ πέρα κάθε μιὰ κ.ρ.α και χήρα,
κι' ὅποια δεν εἶχε σ' τὸ σπίτι, άνδρα να την σεγουράρη,
με τὸ φόβο τὸ δικὸ σας αναγκάστηκε να πάρη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Φύγετ' από δώθε κλέρτες, παλληκάρια ιπποτένια,
 σέρτε πιάσετε σ' την Πόλι του Τεφίκ Πασσά τὰ γένηα,
 ποῦ μιλεῖ πρὸς τὰς Δυνάμεις με θυμὸ και με μπουρλί,
 και χωρὶς ὀκτώ σ' τὸ χέρι δὲν τὴν κάνει τὴν εἰρήνη.

“Ὀλην τὴν Εὐρώπη παίζει ὁ πολὺς ὁ Τουρκλάς,
 και γελᾷ σὰν ἀκούει τὰς ἐντέχνους ἀπειλὰς,
 ὅλην τὴν Εὐρώπη παίζει και κανένα δὲν φοβᾶται
 και τῆς λέει “ ἐν τσοῦτω ὄχυρόνω και τραβάτε. ”

“Ὀλην τὴν Εὐρώπη παίζει τοῦ παληότουρκου τὸ φέτι,
 κι' ἂν θὰ κάμη τὴν εἰρήνη, θὰν τὴ κάμη νὰν τ' ἀρέση,
 δηλαδὴ θὰ γέν' εἰρήνη ποῦ για μῆνες και για χρόνια,
 ὁ Ῥωμῆς ὁ ζιπασμένος θὰ χορεύη σ' τὰ βελόνια.

Κι' ὅμιος γένη και δὲν γένη ἡ ἀγάπη κι' ἡ εἰρήνη,
 ὁ Ῥωμῆς ἂν δὲν ἀλλάξη, πάντα του Ῥωμῆς θὰ μείνη.

×××××××

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ.

Τὶ καλλονὴ 'σαι, φῶς μου, τὶ μαγεία
 τοῦ Ῥαφαήλου 'σαι Παναγία;!
 Κι' εἶσαι στερμένη ἀπὸ τὴ θεία Χάρι
 για νὰ ξεπαππαδίξης κάθε φλάρη;!

Φωτιά 'ναι αὐτὸ τὸ βλέμμα τὸ μελένιο
 ποῦ λυώνει δακτυλίδι διαμαντένιο.
 ποῦ φρόνιμους ἔμπορεῖ νὰ τοὺς ζουρλαίνη,
 και τοὺς ζουρλοὺς ἔμπορεῖ νὰ φρονιμαίνη;!

Ποῦ και τὸ Χάρο μ' ὄλο τὸ δρεπάνι,
 τὸν κόβει μὲς τὴ μέση σὰν ραπάνι;!

“Αχ! τίποτ' ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶν' ἀλήθεια,
 και μὴν ἀκούς, καυμένη, παραμύθια.

Μονάχα εἶν' ἀλήθεια κι' ὄχι ψέματα,
 πῶς σ' ἔχουνε ἄρτσα δὰ τὰ πενέματα
 και μ' ὄλη τὴ σβερτέτσα τὴ μεγάλη σου,
 ἐγιόμωσε μαῖστρο τὸ κεφάλι σου.

“Γχχχ—“Γχχχ.

Τὸ Ζιζάνιον τῶν κλειδῶνων.

“Ἄς τὸ μάθουν ἡ κυρίες πῶς τὸ ἄλλο τὸ Σαββάτο,
 με τραγοῦδια τῶν κλειδῶνων θὰν τὸ φύλλο μας
 (γιομάτο.

Και κανεῖς ἄς μὴ διστάση τὴ δεκάρα του νὰ δώση,
 πρὶν ἀνάρπαστον μᾶς γίνη κι' ὕστερα τὸ μετανῶση.
 Χῶρις παθη και κακία και με στίχους μετρημένους
 ἔχω φέτος τοὺς κλειδῶνους σ' τὸ Ζιζάνιον γραμμένους
 και δὲν εἶναι πιπεράτοι σὰν τῆς ἄλλης τῆς χρονιῆς,
 ποῦ ἀνάγκαζα τὸν κόσμον νὰ μοῦ δῖνη μπαστουνιῆς.
 Ἐχετε λοιπὸν τὸ νοῦ σας τὸ ἐρχόμενο Σαββάτο,
 ν' ἀγοράσετε τὸ φύλλο ποῦνε κλειδῶνες γιομάτο.

Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

Ἡ κομφὴ «Κεφαλληνία» τὸ μικρὸ τὸ βαποράκι
 κάθε βράδυ θὰ σᾶς κάνη σ' τὸ Λιξοῦρι ταξειδάκι,
 με πολὺ μικρόνε ναῦλο και μετ' εὐκολίας πάσης,
 για νὰ πέρνετε τὸ φρέσκο και τὴν αὔραν τῆς θαλάσσης
 κι' ἂν μαζώνεστε καμπόσοι σερνικοὶ και θηλυκοὶ,
 εἴμπορεῖ και σ' τοὺς Βαρδιάνους νὰ σᾶς πιένη Κυριακή.
 Ὡστε τὸ λοιπὸν με τούτην τὴν ὥραϊα εὐκαιρία,
 διασκέδασιν ἄς κάνη κάθε ντάμα και κυρία,
 κι' εἶναι κρίμα νᾶνε τέτοιο βαποράκι στὸ ντουνηῖα,
 και νὰ κάθεται δεμένο για δικὴ σας τσινκουριά.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ.

— Ἀνεχώρησεν χθὲς ἐπ' ὀλίγον ἐνταῦθα δια-
 τρίψας ὁ διαπρεπὴς συμπολίτας μας και καθηγητὴς
 τοῦ ἐν Λίλλη τῆς Γαλλίας Πανεπιστημίου. κ. Γερ-
 Φωκᾶς, μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν χθὲς κατευθυνόμενοι εἰς
 Ἑλβετίαν, αἱ εὐγενεῖς κυριαὶ, Βαρβάρα Ι. Σάνδερς
 και Ἀμαλία Γ. Κοσμετάτου μετὰ τῆς χαριτοβρύ-
 του κόρης τῆς.

Αὔριον Κυριακὴν 22 τρέχοντος ἄρχονται αἱ προ-
 φορικαὶ ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν τοῦ Παρθεναγωγεί-
 ου τῆς κ. Ἑλένης Μόρφου.

— Αἱ ἐπὶ προβιθασμῶ προφορικαὶ ἐξετάσεις τῶν
 μαθητῶν τοῦ παρ' ἡμῖν Γυμνασίου ἄρχονται τὴν ἐρ-
 χομένην Δευτέραν 23 φθίνοντος.

— Ἀγοράζονται διάφορα τιμαλφῆ ἀντικείμενα
 και σκευῆ, ὡς και λίθοι πολύτιμοι. Οἱ ἔχοντες
 τοιαῦτα πρὸς πώλησιν ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ ἐμ-
 πορικὸν κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Ἀβλίχου (Ἀβλι-
 χάκη.)

Ὁ Μιχαὴλ Τζουγανᾶτος εἰδικὸς τεχνίτης διὰ
 μαρμαρογλυφίας, ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε παραγγε-
 λίαν διὰ μνημεῖα, εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. Διευ-
 θυνθῆτε οἱ βυζυλόμενοι εἰς τὸ παρὰ τὸ Δημαρχεῖον
 ἐργοστάσιον του.

ΤΙΠΟΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

